

Fricz Tamás - Még fáj, fáj, fáj minden (nem csók, hanem) Bajnai

2013 november 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Bajnai Gordon bejelentette, hogy egy év múlva ismét miniszterelnök lesz. És azt is, hogy akkor nem lesz Kánaán. És hogy fájni fog. Bajnai nem fájni fog – már most fáj.

Bajnai Gordon négy évvel ezel?tt, amikor az állampolgárok megkérdezése nélkül – tehát a demokráciát megkerülve – miniszterelnök lett, pontosan ugyanazt mondta, mint most, négy évvel kés?bb: fájni fog.

Fájó, hogy Bajnai Gordon úgy beszél, mint egy gépezet: id?szakoktól, körülményekt?l függetlenül csak az jön ki bel?le, hogy ami következik, az fájni fáj. Az embernek óhatatlanul az az érzése támad, hogy – akárcsak Bokros Lajos – leginkább Mórickára hasonlít, akinek mindenr?l ugyanaz jut az eszébe. Vagyis ha éppen miniszterelnöknek készül, akkor automatikusan így szól: ez most fájni fog.

Unalmas ez már, Bajnai úr.

Persze érdekes ember Bajnai Gordon, mert sohasem ? akar lenni miniszterelnök, hanem felkérik rá. 2009-ben, miután a szocialisták és a szabad demokraták lényegében mindent tönkretettek ebben az országban, amit lehetett, kerestek egy balekot, aki elviszi a balhét, és zokszó nélkül, érzelemmentes hentes és mészáros módjára egy év alatt elvégzi a legbrutálisabb megszorításokat.

Igaz, az els? felkérésre még nemet mondott, de miután a Nagy Miniszterelnök-keres? – amelynek a végén még Gyuszi bácsi, a házmester sem vállalta a nemes feladatot – csúfos kudarcot vallott, Bajnai megértette az id?k szavát: az országnak ?rá van szüksége. Nos, Bajnai jött, és ez valóban fájt.

És tessék, a történelem ismétli önmagát: eltelt négy év, s Bajnai megint itt van, megint j? és megint kopogtat. S ami a legszebb benne: ismét felkérték. Ezúttal azonban nem Gyurcsány és társai, hanem akik mögöttük állnak: az amerikai demokraták, Clinton asszony, Soros úr, Charles Gati, fontos és lényeges befektet?i és pénzügyi körök, amelyek együtt és közösen vallják: Magyarországnak ismét olyan „gazdaságpolitika” kell, amely fájni fog.

De hát szükség van Bajnaira – hiszen Gyurcsányt most egy ideig jegelni kell –, hiszen a „befektet?i köröknek” és a kezükben tartott bábszer? amerikai politikusoknak az a határozott véleményük, hogy Orbán Viktorral Magyarország elbitangolt a nyájtól a nemzeti szuverenitás mocskába, ahonnan gyorsan vissza kell hozni a helyes és egyetlen útra.

Márpedig Bajnai igyekszik megfelelni a megbízóinak. Tudja jól, hogy az ? üzleti pozíciói csak addig maradnak töretlenek és makulátlanok, amíg a bankok, a multik és a neoliberális „gondolkodók” által imamalom-szer?en ismétl?d? mantra, a megszorítások mantrája érvényesül hazánkban. Tudja jól, hogy ennek kell megfelelnie, különben leveszik róla a kezüket. Úgyhogy nem tehet mást: ha éppen felkérik, akkor mint egy elakadt hanglemez, hajtogatja: fájni fog.

És tényleg: már a Hajdú-Bétnek beszállító libatenyészt?knek is fájt. Csak Bajnainak nem fáj semmi. Mert ? az érzelemmentes, h?vös, racionális és liberális „szakember”. Ha ? beszél, mindenkinek el kell ájulnia a félelmetes és megkérd?jelezhetetlen – a világ vezet?i által támogatott – szakmai kompetenciájától.

Pusztán egyetlen baj(nai) van: éppen ez, a négyévenkénti, helyzett?l és körülményekt?l független „fájni fog”-zsolozsmázás mutatja meg a legárulkodóbban, hogy Bajnai esetén nem szakértelemr?l és mély, alapos elemzésr?l van szó, hanem a neoliberális ideológia id?t?l és tért?l független, enigmatikus erej? kisugárzásáról. Arról az ideológiáról, amely szerencsére már az egész világon recsegni-ropogni kezdett, ám globális körök még igyekeznek mesterségesen életben tartani.

Bizony, Bajnait még Lenin is megdorgálná, aki még a „konkrét helyzet konkrét elemzése” elvét vallotta.

Bajnai azonban képtelen arra, hogy különbséget tegyen a 2009-es és a 2013. novemberi helyzet között. Akkor ugyanis éppen ?k, szocik és liberálisok nyakig eladósították és cs?dközeli helyzetbe juttatták az országot, miközben a felvett, hatalmas mérték? hitelek sz?rén-szálán elt?ntek. Minden makrogazdasági mutatónk a mélyponton volt, Magyarország a régióban éllovasból sereghajtó lett. S ekkor jött szinte már-már természetesen a Bajnai-féle „fájni fog”, amely arról szólt, hogy az általuk elkótyavetyélt kölcsönöket a lakossággal fizettették vissza.

Most viszont, hála az Orbán-kormány paradigmatikusan más, ember-, és nem pénzcentrikus gazdaságfilozófiájának, kimásztunk a gödörb?l, és egyik napról a másikra igen biztató makrogazdasági adatokról kapunk hírt. A kormányzati gazdaságpolitika tehát úgy m?ködik, hogy közben „nem fáj”.

És akkor el?jön ismét Bajnai, és az ökör következetességével bánatosan azt búgja: fájni fog.

Bajnai úr! Nem kell ám minden feladatot elvállalni, f?leg ha az embernek mindig kívülr?l súgják, hogy mit kell mondania.

És bele lehet tör?dni a vereségbe, amely az országnak bizonyosan nem fog fájni.

Fricz Tamás - mno.hu

Ajánló